

Društvo za razvoj slovenskega podeželja

Dol pri Ljubljani 18
1262 Dol pri Ljubljani
info@drustvo-podezelje.si

Žalec, 14.06.2026

Zadeva: Predlogi Združenja Ekoci po 6. Slovenskem podeželskem parlamentu

Spoštovani,

zahvaljujemo se vam za organizacijo **6. Slovenskega podeželskega parlamenta**, ki je potekal 11. in 12. junija 2026 v Ilirski Bistrici. Dogodek je bil vsebinsko raznolik, zanimiv in koristen, z veliko priložnostmi za izmenjavo mnenj, izkušenj in pogledov na prihodnost slovenskega podeželja.

Veseli nas, da je bil podeželski parlament zastavljen kot prostor srečevanja idej, razprave in soustvarjanja predlogov za razvoj podeželja. Prav takšni dogodki so pomembni, ker omogočajo, da se srečajo različni pogledi: strokovni, institucionalni, lokalni, civilnodružbeni in življenjski.

Kot dogovorjeno vam v imenu **Združenja Ekoci – eko civilna iniciativa** pošiljamo nabor predlogov, pobud in ukrepov, ki smo jih delno podali že v okviru razprav na forumih, del predlogov pa se navezuje tudi na forume in teme, pri katerih neposredno nismo mogli sodelovati, vendar menimo, da so vredni razmisleka.

Predvsem smo sodelovali pri vsebinah, povezanih s samooskrbo s hrano na podeželju, varovanjem kmetijskih zemljišč, znamčenjem lokalnih prehranskih proizvodov in prihodnostjo podeželja. Nekaj predlogov se navezuje tudi na stanovanjsko problematiko, storitve na podeželju, medresorsko usklajevanje, participativno odločanje in prihodnje financiranje razvoja podeželja.

Veseli bomo, če boste katerega od spodnjih predlogov vključili v vaše zaključno poročilo oziroma jih posredovali naprej v razmislek pristojnim odločevalcem.

Predlogi Združenja Ekoci po 6. Slovenskem podeželskem parlamentu

1. Varovanje kmetijskih zemljišč in medresorsko usklajevanje

Na forumih o samooskrbi s hrano na podeželju se je kot ena ključnih tem izpostavilo vprašanje varovanja kmetijskih zemljišč, zlasti pri večjih infrastrukturnih, vodnogospodarskih in državnih projektih.

Iz razprave je bilo razvidno, da je kmetijska zemljišča v praksi zelo težko učinkovito zaščititi, kadar pridejo v konflikt z infrastrukturnimi projekti, interesi investorjev ali širšimi državnimi projekti. Predstavniki institucij so izpostavili, da se glas kmetijskega resorja pogosto ne sliši dovolj, da se mnenja pogosto podajajo na podlagi dokumentacije in da je zaradi obsega postopkov težko opraviti kakovosten terenski pregled vseh zadevnih območij.

Kot konkreten primer je bil izpostavljen projekt suhih zadrževalnikov v Spodnji Savinjski dolini, kjer Združenje Ekoci že dlje časa podpira sonaravne rešitve, ki bi hkrati varovale ljudi, naselja, kmetijska zemljišča in naravne sisteme.

Predstavnica Združenja Ekoci je v razpravi opozorila, da civilna družba in civilne iniciative ne morejo same nositi odgovornosti za obrambo kmetijskih zemljišč, če pristojna ministrstva oziroma državni organi projekte, za katere je prepoznano, da so problematični za kmetijska zemljišča, kljub temu podprejo ali podpišejo.

Predlagamo, da se pri vseh večjih infrastrukturnih, vodnogospodarskih in prostorskih projektih, ki posegajo v kmetijska zemljišča, uvede obvezno medresorsko usklajevanje in oblikovanje projektne skupine, v kateri sodelujejo kmetijski resor, pristojni resor za okolje in prostor, Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS, lokalne skupnosti, lastniki in uporabniki zemljišč, strokovnjaki ter predstavniki civilne družbe oziroma civilnih iniciativ s terena.

Takšna projektna skupina bi morala vsak projekt presoati celovito, ne zgolj sektorsko. Presoja naj vključuje vpliv na prehransko varnost, izgubo najboljših kmetijskih zemljišč, dolgoročne posledice za lokalno skupnost, možnosti sonaravnih rešitev in dejansko stanje na terenu.

Država mora biti prvi varuh kmetijskih zemljišč. Civilna družba lahko opozarja, daje informacije s terena in odpira vprašanja, ne more pa nadomestiti odgovornosti države.

2. Dostop do kmetijskih zemljišč za male kmete, nove kmete in domačije

V razpravi je bilo izpostavljeno tudi vprašanje dostopa do kmetijskih zemljišč. Obstoječi sistem v praksi pogosto omogoča lažji dostop do zemljišč večjim oziroma že uveljavljenim kmetijskim subjektom, medtem ko manjši kmetje, mladi kmetje, novi pridelovalci in ljudje brez obstoječega statusa kmeta težje pridejo do zemlje.

Če želimo povečati samooskrbo, razvijati podeželje, omogočiti nastanek novih domačij in spodbuditi nove ljudi k pridelavi hrane, mora sistem omogočiti dostop do kmetijskih zemljišč tudi tistim, ki danes še nimajo statusa kmeta, vendar imajo resen namen, načrt in sposobnost začeti s kmetijsko ali samooskrbno dejavnostjo.

Predlagamo, da Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS skupaj s pristojnimi ministrstvi pripravi pregled obstoječih pravil ter oblikuje sistem, ki bo omogočal bolj enakopraven dostop do kmetijskih zemljišč tudi za:

- male kmete,
- mlade kmete,
- nove pridelovalce,
- posameznike in družine, ki želijo vzpostaviti samooskrbno domačijo,
- osebe, ki trenutno še nimajo statusa kmeta, vendar predložijo resen razvojni oziroma pridelovalni načrt,
- projekte sonaravne, regenerativne, ekološke, permakulturne ali druge trajnostne pridelave hrane.

Predlagamo tudi razmislek o posebnih razpisih ali namenskih zemljiških paketih za manjše kmetije, nove kmete in samooskrbne domačije.

Če želimo več samooskrbe, več mladih na podeželju in več živih domačij, mora dostop do zemlje postati razvojni mehanizem, ne ovira.

---

3. Voda, namakanje in sonaravne vodne rešitve

Na forumu so bili izpostavljeni tudi projekti namakanja in pomen dostopa do vode za prihodnost kmetijstva. V času podnebnih sprememb je vprašanje vode neposredno povezano s prehransko varnostjo, odpornostjo kmetijstva in dolgoročno sposobnostjo Slovenije, da prideluje hrano.

Pri projektu suhih zadrževalnikov v Spodnji Savinjski dolini, ki je bil kot projekt posebej omenjen, je Združenje Ekoci že večkrat podalo pobude, da se namesto rešitev, ki trajno posegajo v najboljša kmetijska zemljišča, iščejo sonaravne in večnamenske vodne rešitve.

Predlagamo, da se pri načrtovanju protipoplavnih in vodnogospodarskih projektov obvezno preveri večnamenska uporaba vodnih rešitev, zlasti možnost zadrževanja vode v prostoru, uporabe vode za namakanje, ohranjanja najboljših kmetijskih zemljišč, sonaravnega upravljanja voda in vključevanja lokalnih skupnosti, kmetov ter civilnih iniciativ.

Pri projektu suhih zadrževalnikov v Spodnji Savinjski dolini predlagamo ponovno strokovno in medresorsko presojo alternativ, vključno z možnostjo mokrih zadrževalnikov, manjših razpršenih zadrževalnih rešitev, izboljšanja naravnega zadrževanja vode v krajini ter vzpostavitve namakalnega sistema, ki bi dolgoročno podpiral prehransko varnost regije.

---

4. Od semena do krožnika

V razpravah je bil omenjen pristop “od vil do vilic”. Predstavnica Združenja Ekoci je ob tem opozorila, da je za slovensko prehransko samooskrbo bistveno, da razmišljanje razširimo na celotno pot hrane: **od semena do krožnika**.

Brez semen ni pridelave. Brez slovenskih, domačih, avtohtonih in prilagojenih semen ni dolgoročne slovenske samooskrbe.

Predlagamo, da se v razvojnih in kmetijskih politikah uporablja pristop “od semena do krožnika”, ki vključuje semenarstvo, pridelavo, predelavo, distribucijo, prodajo in dejansko porabo hrane.

Predlagamo tudi, da se pri kmetijskih ukrepih in subvencijah, ki spodbujajo pridelavo hrane, spremlja dejanska pot pridelka. Če je namen ukrepa prehranska pridelava, mora sistem spremljati, ali je bila hrana dejansko pobrana, prodana, predelana, donirana ali drugače vključena v prehransko verigo.

Cilj ukrepov ne sme biti zgolj obdelana površina ali preprečeno zaraščanje, temveč dejanski prispevek k prehranski varnosti Slovenije.

5. Odpornost kmetijstva na vremenske ekstreme

V pogovorih med dogodkom je bila odprta tudi tema trenutnih vremenskih razmer in posledic neurij za kmetijstvo. Posebej je bil izpostavljen primer škode na območju Ptuja, kjer so vremenski ekstremi povzročili veliko škodo na pridelkih in tudi na semenskem materialu.

Združenje Ekoci meni, da moramo pri prilagajanju kmetijstva na podnebne spremembe ponovno razmisliti o krajinskih in sonaravnih rešitvah, ki so bile v preteklosti del kmetijskega prostora, danes pa so pogosto odstranjene zaradi večjih obdelovalnih površin.

Ena takšnih rešitev so **mejice**, ki imajo pomembno vlogo pri zaščiti pred vetrom, zmanjševanju erozije, blaženju vremenskih vplivov, ohranjanju biodiverzitete in izboljšanju mikroklimе na kmetijskih površinah.

Pomembni so tudi **mešani posevki**, kjer se kombinirajo različne kulture, na primer višje in nižje rastline, s čimer se lahko izboljša odpornost posevkov in zmanjša tveganje popolne izgube pridelka.

Predlagamo, da se v kmetijske in razvojne ukrepe vključijo spodbude za:

- ponovno vzpostavljanje mejic, protiveternih pasov in drugih krajinskih elementov,
- načrtovanje kmetijske krajine z vidika zmanjševanja škode ob vremenskih ekstremih,
- mešane posevke in druge odpornejše pridelovalne sisteme,
- permakulturne, biodinamične, regenerativne in druge sonaravne pristope,
- ponovno vzpostavitev razorjev oziroma muld na njivah ter vzpostavitev suhih potokov za lažje odtekanje viškov vode,
- izobraževanje kmetov in svetovalnih služb o praktični uporabi takšnih rešitev,
- pilotne projekte na območjih, ki so posebej izpostavljena vetru, suši, toči ali poplavam.

Cilj teh ukrepov ni nujno popolno preprečevanje škode, temveč zmanjševanje škode, večja odpornost pridelave in bolj premišljeno upravljanje kmetijske krajine.

6. Znamčenje, zadruga in lokalna hrana

V delu foruma, namenjenem znamčenju prehranskih proizvodov in izdelkov, so bili predstavljeni primeri dobrih praks, med drugim Dobrote Dolenjske, 100 % lokalno in Dobrote slovenskih kmetij.

V razpravi se je pokazalo, da je bilo v preteklih letih veliko spodbud usmerjenih v vzpostavljanje posameznih blagovnih znamk kmetij, manjših skupin pridelovalcev, zadrug ali lokalnih območij. To je prispevalo k razvoju ponudbe in lokalnih zgodb, vendar se danes na trgu pojavlja tudi izziv: blagovnih znamk je veliko, njihova sporočila niso vedno jasna, potrošnik pa se v množici oznak, lokalnih znamk in certifikatov težko znajde.

Predlagamo pripravo analize stroškov in koristi za različne modele znamčenja lokalnih prehranskih izdelkov, in sicer za samostojno blagovno znamko posamezne kmetije, skupno blagovno znamko več pridelovalcev, regionalno oziroma lokalno znamko, združno znamko ter vključitev v že obstoječe nacionalne ali regijske sheme kakovosti.

Takšna analiza bi pridelovalcem omogočila bolj informirano odločanje. Povezovanje blagovnih znamk naj se ne predstavi kot izguba identitete, temveč kot možnost zmanjšanja stroškov, večje prepoznavnosti, boljše prodajne moči in večjega zaupanja potrošnikov.

V razpravi je bila izpostavljena tudi pomembna vloga zadrug. Zadruga imajo lahko ključno vlogo pri povezovanju kmetov, pridelovalcev, kupcev in lokalnega okolja. Ob tem pa je bilo opozorjeno, da številne zadruga v praksi nimajo prodajnih enot, namenjenih prodaji izdelkov svojih članov širši javnosti, temveč pogosto delujejo predvsem kot prodajna mesta za repromaterial, ki ga člani potrebujejo za pridelavo.

Posebej pomembno je tudi vprašanje slovenskih semen. Če zadruga v svojem prodajnem programu ponujajo predvsem tuja, hibridna ali tretirana semena, hkrati pa govorimo o 100 % lokalni hrani, nastane vprašanje verodostojnosti. Lokalna hrana se ne začne šele pri pridelku, temveč pri semenu.

Predlagamo, da zadruga, ki imajo prodajne enote, v svoj prodajni program sistematično vključijo tudi izdelke svojih članov, lokalne prehranske izdelke, izdelke manjših kmetij in pridelovalcev, slovenska semena, slovenski semenski krompir, sadike in drug lokalno prilagojen razmnoževalni material.

Predlagamo tudi program spodbud za zadruga, ki želijo vzpostaviti ali nadgraditi prodajne kotičke z lokalnimi izdelki in slovenskimi semeni.

7. Vseživljenjsko učenje o lokalni hrani, samooskrbi in prehranski varnosti

V razpravi o znamčenju in lokalni hrani je bilo izpostavljeno tudi vprašanje znanja potrošnikov. Veliko ljudi ne razume več dovolj dobro, kaj pomeni lokalna hrana, zakaj je pomembna, koliko dela je vložena v pridelavo ter kakšne posledice imajo njihove nakupne odločitve za lokalno okolje in podeželje.

Izobraževanje o lokalni hrani ne sme biti omejeno samo na otroke v vrtcih in osnovnih šolah. Pomembno je tudi izobraževanje srednješolcev, odraslih, družin, potrošnikov, javnih zavodov, odločevalcev in širše javnosti.

Predlagamo, da se v nacionalne, lokalne in razvojne programe vključijo aktivnosti za vseživljenjsko izobraževanje o pomenu lokalne hrane, prehranske samooskrbe, sezonske prehrane, kratkih dobavnih verig, slovenskih semen, vrtičkarstva, osnovnih samooskrbnih znanj, kmetijstva kot dela varnosti države ter spoštovanja dela kmetov in pridelovalcev.

Takšne aktivnosti naj se izvajajo v sodelovanju s šolami, društvi, občinami, LAS-i, knjižnicami, javnimi zavodi, kmetijskimi svetovalnimi službami, lokalnimi ponudniki in civilno družbo.

Predlagamo tudi, da se pri učnih načrtih, kjer je to mogoče, okrepi medpredmetno povezovanje. Posamezni predmeti bi lahko v istem obdobju obravnavali sorodne teme, da bi otroci lažje povezovali znanje med seboj. Na primer: zgodovina, gospodinjstvo, biologija, geografija in drugi predmeti bi lahko v istem časovnem okviru obravnavali, kako se je hrana pridelovala, shranjevala, predelovala in uporabljala v različnih zgodovinskih obdobjih in okoljih.

Če so te vsebine razpršene skozi več let in različne predmete brez medsebojnih povezav, otroci težje razumejo celoto. Zato predlagamo več usklajevanja učnih načrtov med predmeti tam, kjer je to smiselno in izvedljivo.

8. Stanovanjska politika, domačije in storitve na podeželju

Če želimo ohraniti živo podeželje, moramo poleg hrane, zemlje in dela nasloviti tudi vprašanje bivanja. Na podeželju je veliko praznih, opuščenih ali premalo izkoriščenih kmetij in domačij, hkrati pa mladi pogosto nimajo dostopa do primerne bivališča, zemlje ali osnovnih pogojev za začetek življenja in dela na podeželju.

Predlagamo naslednje ukrepe:

1. Občinski odkup praznih kmetij

Občine naj začnejo sistematično evidentirati in odkupovati prazne oziroma opuščene kmetije, zlasti na hribovitih, gorskih in manj dostopnih območjih. Takšne kmetije bi se lahko oddale v dolgoročni najem mladim, družinam ali skupinam, ki bi se zavezale k bivanju na podeželju, obnovi kmetije, samooskrbi, sonaravni pridelavi hrane in vključevanju v lokalno skupnost.

2. Medgeneracijske domačije

Predlagamo razvoj modelov medgeneracijskih oziroma večgeneracijskih domačij, kjer bi skupaj živeli in sodelovali mladi, starejši in po potrebi tudi druge osebe ali družine. Smiselno je razviti modele solastništva, dolgoročnega najema, zadružnega lastništva ali drugih pravnih oblik, ki omogočajo varnost za vse vključene.

3. Poenostavitev vzpostavitve samooskrbnih domačij

Za manjše samooskrbne objekte oziroma domačije, ki imajo minimalen vpliv na okolje, predlagamo poenostavljene postopke pridobivanja dovoljenj, možnost enostavnejšega gradbenega dovoljenja, nižje stroške postopkov ter oprostitev ali znižanje komunalnega prispevka, kadar objekt ni priključen na javno infrastrukturo in je samooskrben.

4. Davčne spodbude za obnovo praznih domačij

Če je objekt določen čas prazen in ga novi uporabnik prevzame z namenom obnove, bivanja, samooskrbe ali razvoja podeželske dejavnosti, predlagamo oprostitev ali znižanje DDV za obnovo, gradbeni material in delo izvajalcev.

5. Vaški centri in coworking prostori

Glede na rast dela od doma in željo mladih, da ostanejo bližje svojemu kraju, predlagamo razvoj vaških centrov, ki vključujejo tudi coworking prostore. Takšni prostori bi omogočali delo na daljavo, občasno uporabo pisarne, dostop do

interneta in osnovne opreme, srečevanje lokalnih podjetnikov, izvedbo delavnic in povezovanje lokalnih pobud.

6. Mobilne storitve

Predlagamo vzpostavitev sistema mobilnih storitev za podeželska območja. Vsako vaško okolje bi moralo imeti v rednih intervalih dostop do osnovnih storitev, kot so bančne, poštne, upravne, svetovalne, veterinarske, socialne in zdravstveno-preventivne storitve.

7. Participativni proračun v vsaki občini

Združenje Ekoci podpira uvedbo participativnega proračuna v vsaki občini. Če želimo razvoj od spodaj navzgor, moramo ljudem dati tudi možnost odločanja, ne samo odgovornost za izvedbo.

Cilj je, da prazne kmetije ne propadajo, temveč ponovno postanejo prostor življenja, dela, hrane in skupnosti.

9. Vizija razvoja podeželja in razlikovanje med tipi okolij

Drugi dan 6. Slovenskega podeželskega parlamenta je bil namenjen tudi plenarnemu delu in razpravi o viziji razvoja slovenskega podeželja. V razpravi se je kot ena ključnih težav pokazalo pomanjkanje medresorskega oziroma medsektorskega sodelovanja.

Razvoj podeželja ni mogoče uspešno načrtovati zgolj znotraj enega ministrstva ali enega sektorja. Povezan je s kmetijstvom, prostorom, okoljem, stanovanjsko politiko, prometom, infrastrukturo, gospodarstvom, turizmom, socialnimi storitvami, izobraževanjem in kakovostjo življenja.

Trenutno se pogosto dogaja, da ena politika gradi določene razvojne cilje, druga politika pa jih z nepovezanimi ukrepi hkrati ruši.

Predlagamo, da Slovenija oblikuje jasno, medresorsko usklajeno vizijo razvoja podeželja. Pri večjih razvojnih, prostorskih in investicijskih načrtih države naj se uvede obvezno medresorsko in medsektorsko usklajevanje, ki vključuje pristojne resorje, lokalne skupnosti, civilno družbo, predstavnike prizadetih prebivalcev in strokovnjake.

V razpravi je bilo izpostavljeno tudi, da se podeželje spreminja. Zaradi stanovanjske krize, cen nepremičnin in spremenjenih življenjskih navad se na podeželje selijo tudi

ljudje, ki bi sicer raje živeli v mestu ali primestnem okolju, vendar si tega ne morejo privoščiti. Ti prebivalci na podeželje pogosto prinesejo drugačna pričakovanja glede storitev, miru, urejenosti, infrastrukture in načina življenja.

Hkrati pa v mnogih vaških okoljih živijo ljudje, ki so dopoldne zaposleni v drugih dejavnostih, popoldne pa vrtičkajo, obdelujejo zemljo, skrbijo za živali ali delno prispevajo k lastni samooskrbi.

Predlagamo, da občine v svojih prostorskih in razvojnih dokumentih jasno opredelijo različne tipe območij, na primer mestna območja, primestna območja, vaška območja, kmetijska oziroma podeželska območja, območja domačij in razpršene poselitve, območja naravne in krajinske vrednosti ter industrijske in gospodarske cone.

Na podlagi teh opredelitev naj se tudi ukrepi in pravila oblikujejo bolj prilagojeno posameznemu tipu okolja. Kar je smiselno v mestu, ni nujno smiselno na kmetiji ali v oddaljenem podeželskem okolju. In obratno.

Podeželja ne smemo spreminjati v tiho spalno naselje brez kmetijstva, dela, živali in proizvodnje hrane. Podeželje mora ostati prostor življenja, dela, hrane, narave, skupnosti in gospodarjenja.

---

10. Sodobno podeželje kot prostor dela, vrtičkarstva in samooskrbe

Velik del sodobnega podeželskega prebivalstva ne spada več v klasično kategorijo kmetov. Veliko ljudi je zaposlenih v podjetjih, javnem sektorju ali storitvah, hkrati pa popoldne obdelujejo vrt, sadovnjak, manjše zemljišče ali skrbijo za delno samooskrbo.

To skupino lahko razumemo kot pomemben del sodobnega podeželskega življenja. Čeprav ne gre za profesionalne kmete, lahko njihovo znanje, vrtovi, sadovnjaki, manjše domačije in izmenjava viškov bistveno prispevajo k odpornosti lokalnih skupnosti.

Predlagamo, da se v razvojnih politikah podeželja poleg profesionalnih kmetov prepozna tudi pomen vrtičkarjev, malih pridelovalcev, delno samooskrbnih gospodinjestev, domačij, sadovnjakov, skupnostnih vrtov, lokalnih izmenjav viškov in novih oblik dela od doma na podeželju.

Sodobno podeželje ni več samo prostor kmetijstva, ampak tudi prostor dela na daljavo, malega podjetništva, vrtičkarstva, skupnosti in novih oblik lokalnega gospodarstva.

11. Financiranje podeželja in proaktivno oblikovanje predlogov za EU obdobje

Na okrogli mizi je bila izpostavljena tudi tematika lokalnih akcijskih skupin, razvoja podeželja in prihodnjega evropskega finančnega obdobja. Združenje Ekoci podpira usmeritev, da se podeželju nameni več sredstev.

Ob tem poudarjamo, da mora obseg sredstev slediti dejanskemu pomenu podeželja za državo. Slovenija je izrazito podeželska in krajinsko razpršena država. Podeželje je prostor hrane, zemlje, vode, semen, lokalnih skupnosti, naravne dediščine in velikega dela kakovosti življenja.

Predlagamo, da Slovenija ne čaka zgolj na končne usmeritve Evropske komisije, temveč proaktivno pripravi svoje predloge ukrepov za naslednje finančno obdobje.

Namesto da se Slovenija šele naknadno prilagaja evropskim okvirjem, predlagamo, da skupaj z LAS-i, društvi, občinami, kmeti, razvojnimi agencijami, civilno družbo in strokovnjaki pripravi predloge ukrepov, ki jih lahko pravočasno predstavi Evropski komisiji.

Predlagamo pripravo nacionalnega nabora predlogov za razvoj podeželja, ki vključuje prehransko samooskrbo, sonaravno kmetijstvo, slovensko semenarstvo, varovanje kmetijskih zemljišč, lokalno predelavo, kratke dobavne verige, obnovo praznih domačij, mlade na podeželju, mobilne storitve, vaške centre, participativni proračun, lokalno hrano v javnih zavodih, butični in trajnostni turizem ter digitalna orodja za povezovanje podeželskih akterjev.

Slovenija mora v naslednje evropsko obdobje vstopiti pripravljena, z jasnimi predlogi, ne zgolj z odzivanjem na že sprejete okvire.

Zaključna misel

Združenje Ekoci meni, da mora prehranska samooskrba postati ena prvih razvojnih prioritet Slovenije. Ne kot obrobna podeželska tema, temveč kot razvojno, varnostno, gospodarsko in civilizacijsko vprašanje.

Če želimo živo podeželje, moramo povezati zemljo, semena, vodo, ljudi, domačije, znanje, lokalno predelavo, zadruge, javne zavode, turizem, storitve, mlade in starejše generacije. Podeželje ni samo prostor bivanja. Je prostor hrane, dela, narave, skupnosti in odpornosti države.

Za prihodnje izvedbe podeželskega parlamenta bi predlagali nekoliko več časa za razpravo. Prav v razpravi se pogosto soočijo različna mnenja, pokažejo novi pogledi in oblikujejo konkretnije rešitve. Menimo tudi, da bi bilo dobro v prihodnje še dodatno okrepiti prisotnost predstavnikov civilne družbe, civilnih iniciativ in lokalnih prebivalcev, saj je prav njihov glas pomemben del tega, kar podeželski parlament predstavlja.

Podeželski parlament naj ostane prostor, kjer se sliši tudi glas ljudi s terena.

Veseli bomo, če boste katerega od navedenih predlogov vključili v zaključno poročilo 6. Slovenskega podeželskega parlamenta oziroma jih posredovali v nadaljnji razmislek pristojnim odločevalcem.

S spoštovanjem,

Mateja Rotar

podpredsednica Združenja Ekoci
Združenje Ekoci – eko civilna iniciativa
www.ekoci.si
ekoci.si@gmail.com

[Več informacij o dosedanjih pobudah Združenja Ekoci](#)

Več informacij o pobudah, ki jih je Združenje Ekoci že podalo na področju prehranske samooskrbe, slovenskih semen, varovanja kmetijskih zemljišč, sonaravne pridelave hrane in razvoja podeželja, je na voljo na spletni strani:

www.ekoci.si

Nekaj vsebinsko povezanih gradiv:

- **Predlogi za okrepitev dejavnosti Seminarskega centra Ptuj**
<https://ekoci.si/wp-content/uploads/2020/07/Ekoci-Pobuda-za-krepitev-dejavnosti-Seminarskega-centra-Ptuj.pdf>
- **Pobude za izboljšave predstavljenega DPN Savinjska dolina – suhi ali mokri zadrževalniki**

<https://ekoci.si/wp-content/uploads/2023/02/POBUDE-ZA-IZBOLJSANJE-NAC%CC%8CRTOV-DPN-SSD-EKOI-1.pdf>

- **Pobude: slovenska semena**

<https://ekoci.si/zadnje/pobude-slovenska-semena/>

- **Pobude iz posveta: Ali bomo v prihodnje jedli gensko spremenjeno ali sonaravno pridelano hrano?**

<https://ekoci.si/wp-content/uploads/2024/03/POBUDE-IZ-POSVETA-ALI-BOMO-V-PRIHODNJE-JEDLI-GENSKO-SPREMENJENO-ALI-SONARAVNO-PRIDELANO-HRANO-EKOI.pdf>

- **Gradiva za razmislek: od semena do krožnika in razvoj slovenskega semenarstva**

<https://ekoci.si/category/gradivo-za-razmislek/>